

Ξάνθης Παντελεήμων: “Τόλμη και καθήκον”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου](#)

Με τίτλο “Τόλμη και καθήκον”, ο [Μητροπολίτης Ξάνθης](#) και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την [Κυριακή των Μυροφόρων](#).

“Συχνά συζητούμε για την επέκταση της εγκληματικότητας, για την παρακμή, και την καταπάτηση των οικογενειακών αρχών, για την κυριαρχία της αδικίας. Αλλά πόσοι από μας αποφασίσαμε να διαμαρτυρηθούμε; Διότι όταν μιλάμε για αντίσταση στο κακό δεν εννοούμε μια απλή **παθητική άμυνα** και στείρα κριτική, αλλά μια σοβαρή **αποφασιστική προσπάθεια** που στηλιτεύει το κακό και επαινεί το κάθε καλό. Ένα **γενναίο αγώνα** για την επικράτηση της βασιλείας του Θεού που γίνεται με παρρησία, ενθουσιασμό και **νηφαλιότητα**”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Ξάνθης:

Δεν ήταν και τόσο απλό το διάβημα του Ιωσήφ. Αντίθετα, ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο να παρουσιασθή σε μια τόσο τραγική στιγμή ανοικτά φίλος ενός

καταδίκου, που συγκέντρωσε το μίσος των αρχόντων. Μπορούσε να του στοίχισα την περιουσία και την υπόληψη του, πιθανώς και την ίδια του την ζωή. Ο Ιωσήφ όμως, παραμερίζει τους φόβους και με τόλμη προχωρεί εκεί που η συνείδηση τον καλεί. Στη συνέχεια βλέπουμε να ακολουθούν το παράδειγμά του οι **Μυροφόρες γυναίκες**. Νύχτα ξεκινούν κι αψηφούν τους κινδύνους, που διατρέχουν πλησιάζοντας το μνήμα που φρουρούν στρατιώτες.

Η τόλμη του Ιωσήφ και των Μυροφόρων προσφέρει και σε μας μια ευκαιρία να θέσουμε στον εαυτό μας μερικά απλά, πρακτικά, αλλά κρίσιμα και επίκαιρα ερωτήματα.

Άραγε σήμερα εμείς, που θέλουμε να λεγόμαστε μαθητές του Χριστού, δείχνουμε όση πρέπει τόλμη στην εκπλήρωση των καθηκόντων μας, των μικρών ή των μεγάλων, των επαγγελματικών ή των οικογενειακών;

Μα χρειάζεται τόλμη ίσως διερωτηθεί κανείς για ένα τέτοιο πράγμα. Πόσα και πόσα εμπόδια έχει να αντιμετωπίσει ο τίμιος άνθρωπος στην καθημερινή βιοπάλη για να μείνει πιστός στο καθήκον του. Θα κάνει στραβά μάτια προκειμένου να κερδίσει χρήματα, θέση, βαθμό; Θα σκύψει τον αυχένα μπροστά στο υλικό συμφέρον, μπροστά στην πίεση των ισχυρών ή θα προχωρήσει γενναία με σταθερή την απόφαση να υποστεί και θυσίες ακόμη για να μείνει συνεπής στις αρχές του; Να μερικά **διλήμματα**, μερικοί γόρδιοι δεσμοί που χρειάζονται το σπαθί της χριστιανικής τόλμης για να λυθούν.

Αλλά αν χρειάζεται θάρρος για να ζήσουμε με συνέπεια την χριστιανική μας ζωή, απαιτείται πολύ περισσότερη τόλμη για την αναχαίτιση και εξουδετέρωση του κακού που κατακλύζει την κοινωνία μας.

Συχνά συζητούμε για την επέκταση της εγκληματικότητας, για την παρακμή, και την καταπάτηση των οικογενειακών αρχών, για την κυριαρχία της αδικίας. Αλλά πόσοι από μας αποφασίσαμε να διαμαρτυρηθούμε; Διότι όταν μιλάμε για αντίσταση στο κακό δεν εννοούμε μια απλή παθητική άμυνα και στείρα κριτική, αλλά μια σοβαρή αποφασιστική προσπάθεια που στηλιτεύει το κακό και επαινεί το κάθε καλό. Ένα γενναίο αγώνα για την επικράτηση της βασιλείας του Θεού που γίνεται με παρρησία, ενθουσιασμό και νηφαλιότητα.

Πώς όμως θα τονώσουμε την τόλμη μας; Το πρώτο που θα βοηθήσει είναι η συναίσθηση ότι υπακούμε στο θέλημα του Θεού. Αν οι άλλοι είναι τολμηροί στη διάπραξη της παρανομίας γιατί εγώ να είμαι διστακτικός την στιγμή που έχω την αλήθεια με το μέρος μου, την ώρα που κάνω το καθήκον μου;